

Det er let nok for den sønderjydske Befolkning at forstaa, at Lærere og Præster og deres efterladte — altsaa Folk, der har eller har haft deres Virksomhed i selve Folket — skal have Pension af den danske Stat; men at tidligere tyske Officerer og Underofficerer skal underholdes af den danske Stat, har Sønderjyderne, af hvilke mange har tabt alt, hvad de ejede, haft meget vanskeligt ved at begribe.

Men fuldkommen uforstaaeligt er det for den sønderjydske Befolkning, at en af Befolkningens værste Plageaander, tidligere Amtsforsstander Peter Kiær, nu har opnaaet at blive dansk Statsborger. I alle de Aar, jeg kan huske, og vist i det hele taget, saa længe Hr. Kiær har spillet en Rolle i Sønderjylland, har hans Opgave været denne at plage den sønderjydske Befolkning. Han har aldrig ladet sig overtræffe af nogen, end ikke af v. Köller. Den Gang Krigen udbrød, kunde Kiær notere det største Antal arresterede danske Mænd i Sønderjylland. Intet Amtsdistrikt havde saa mange arresterede som Peter Kiærs, og under Verdenskrigen drev denne Mand det til ved et almindeligt Angiveri at drage Omsorg for, at danske Mænd blev sendt til Fronten, og han drev det endogsaa saa vidt, at hans egne Meningsfæller, tyske Officerer, foran Fronten sagde til disse Folk: I kan betakke jer hos denne Mand, naar I kommer hjem.

Det er denne Mand, den højtærede Regering nu har givet dansk Statsborgerret. Nu er det klart, at en hvilken som helst Mand her i Landet har Krav paa sin Ret, selv den værste Forbryder har Krav paa sin Ret, og det har naturligvis ogsaa Peter Kiær. Men paa den anden Side er det nu saadan, at hvis der fandtes den ringeste Mulighed for at fortolke vedkommende Love eller Traktater — jeg skal ikke kunne sige, om der findes en saadan Mulighed — paa en saadan Maade, at tidligere Amtsforsstander Peter Kiær ikke var blevet dansk Statsborger, saa burde man have fortolket dem paa den Maade. Saa vidt mig bekendt har den tidligere Regering, Ministeriet Neergaard, fortolket Spørgsmaalet om Bevilling af Peter Kiærs Ansøgning paa den Maade. Det er muligt, at der, efter at den nuværende Regering er traadt til, er kommet nye Oplysninger, og det skulde glæde mig, om den højtærede Indenrigsminister, hvem jeg gaar ud fra, at dette sorterer under, kunde give mig Oplysninger om, i Medfør af hvilke Love eller Traktater man har naturaliseret tidligere Amtsforsstander Peter Kiær.

Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer kan erindre, at vi i Foraaret,

jeg tror, det var den 15. April, fik tilstillet en Pjece, der er udgivet paa Udenrigsministeriets Initiativ, en Pjece, der fremstillede Mindretalsbehandlingen saaledes, som den praktiseres i Danmark, og saaledes, som den praktiseres i Tyskland i hvert Tilfælde overfor det danske Mindretal. Jeg benytter Lejligheden til at udtale min Anerkendelse af dette Skridt fra Udenrigsministeriets Side. Forarbejdet dertil er jo foregaaet endnu, medens den tidligere Regering havde Magten, og jeg haaber, at denne heldige Politik under det nuværende Ministerium maa udvikle sig til Praksis. Det ærede Medlem Hr. Schmidt talte forleden Dag om, at han ikke vilde ind paa de Forhold, der er Danmark og Tyskland imellem. Det vilde han ikke af den Grund, at han vilde tjene de Forhandlinger, der i Øjeblikket staar paa. Disse Forhandlinger paalægger naturligvis ogsaa mig nogen Reservation, men jeg maa dog om denne Pjece sige, at jeg er glad ved, at den er kommet, fordi den paa heldig Maade modvirker en Tendens, der er i Øjeblikket i den tyske Presse.

Man har jo for mange Aar siden oplevet, at den tyske Presse formaaede at forgifte den politiske Atmosfære i Europa til Ugunst for Danmark. Det ligger 60 til 70 Aar tilbage, men det kender vi alle sammen fra vor Historie. Noget saadant modvirker denne Pjece paa heldig Maade, idet den giver autentisk Besked om, hvorledes Forholdene ligger i Danmark. Nu er den tyske Presse igen i Færd med at mistænkeliggøre Danmark, og Forholdet er endogsaa saa grelt, at det ærede Medlem Hr. Schmidt forleden Dag fandt Anledning til at tage Afstand fra visse Referater i den tyske Presse, hvori Danmark fremstilledes paa en Maade, som det ærede Medlem ikke kunde godkende. Maa jeg for Resten sige til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at det forekommer mig ikke at være tilstrækkeligt, at dette Dementi fremkommer her fra denne Talerstol. Dette, at det ærede Medlem dementierer disse Referater her, har i Virkeligheden ikke anden Betydning end den, at det ærede Medlem Hr. Schmidt dækker sin egen Trøje. Hvis der skal være nogen Mening i et saadant Dementi, bør det komme frem paa det Sted, hvor det falske Referat har staaet; og jeg ventter derfor, at det ærede Medlem Hr. Schmidt, som jo netop forleden Dag talte om, at han saa sin Opgave i en Afspænding af Forholdet mellem Danmark og Tyskland, gennem de Pressebureauer, som har bragt disse falske Referater, ogsaa bringer et Dementi til det tyske Folks Kundskab.